

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5216/04
19.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Града Београда, кога заступа Градско јавно правобранилаштво, Београд, Тиршова број 1, изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије број 463-02-00036/04-07 од 30.09.2004. године, са заинтересованим лицем АА, у предмету грађевинског земљишта, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.04.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије број 463-02-00036/04-07 од 30. 09. 2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијене су, као неосноване, жалбе ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ и Јавног правобраниоца Града Београда, изјављене против решења Општинског органа управе - Одељења за имовинско-правне послове Општине Палилула број 463-156/02-1-4 од 16. 12. 2003. године, којим се, ставом један диспозитива, изузима из поседа земљишно-књижних корисника, ради формирања грађевинске парцеле број аа КО ЕЕ, површине 937 м², и давања исте на коришћење АА, по основу права прече градње, а ради изградње породичне стамбене зграде, неизграђено грађевинско земљиште, и то КП бр. вв КО ЕЕ, власништво Републике Србије, чији је земљишно књижни корисник ЖЖ, а чији су наследници ББ и ВВ са по 1/4 идеалног дела и ЗЗ са 1/2 идеалног дела, чији су наследници ГГ, ДД и ЋЋ, сви са 1/3 идеалних делова, КП бр. гг КО ЕЕ, власништво Републике Србије, површине 35 м², чији је земљишно књижни корисник ИИ, КП бр. дд КО ЕЕ, површине 2 м², власништво Републике Србије, чији је земљишно-књижни корисник ЈЈ. Ставом два диспозитива утврђен је престанак права коришћења АА на КП бр. љљ КО ЕЕ, површине 612 м², ради формирања грађевинске парцеле број аа КО ЕЕ. У ставу три диспозитива утврђено је АА право прече градње на грађевинској парцели број аа КО ЕЕ, која се састоји од КП бр. љљ, вв, гг и дд КО ЕЕ, ради изградње породичне стамбене зграде у складу са Детаљним урбанистичким планом дела насеља "ЕЕ".

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа, из разлога предвиђених одредбама члана 10. став 1. тачка 1. и 3. Закона о управним споровима, тужилац истиче да се првостепеним решењем изузимају из поседа земљишно-књижних корисника катастарске парцеле без навођења свих корисника, односно, изостављањем навођења Града Београда, као корисника истих у складу са подацима из извода из земљишних књига који се налази у списима предмета, на који начин се земљиште фактички изузима из поседа Града Београда, као земљишно-књижног корисника неизграђеног градског грађевинског земљишта, и то КП бр. вв, гг и дд КО ЕЕ, чиме се Граду Београду ускраћује право на накнаду за изузето право коришћења, које се одређује у посебном поступку. Наводи да је првостепени орган био дужан да обавести и позове законског заступника тужиоца ради учешћа и изјашњења о формирању нове грађевинске парцеле, као и Републику Србију, као власника предметних катастарских парцела. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Заинтересовано лице, АА, није дао одговор на тужбу, иако му је иста, према доказима у списима, уручена истицањем на огласну таблу Врховног суда Србије у периоду од 02. 06. 2005. до 18. 06. 2005. године. Тужба му није могла бити уручена путем поште, јер се писмено враћало, уз напомену да је заинтересовано лице одсељено.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима, изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списа предмета ове управне ствари нашао:

Тужба је основана.

Из образложења првостепеног и оспореног решења произлази да је првостепени орган поступао по захтеву заинтересованог лица, АА, поднетог 22. 10. 2002. године, за признавање права прече градње на грађевинској парцели број аа КО ЕЕ. Првостепеним решењем изузето је из поседа земљишно-књижних

грађевинској парцели број аа КО ЕЕ. Првостепеним решењем изузето је из поседа земљишно-књижних корисника ради формирања грађевинске парцеле број аа КО ЕЕ и давања исте на коришћење заинтересованом лицу по основу права прече градње, а ради изградње породичне стамбене зграде, неизграђено градско грађевинско земљиште, и то КП бр. вв, КП бр. гг и КП бр. дд, све у КО ЕЕ. Истим решењем утврђено је заинтересованом лицу право прече градње на новоформираној грађевинској парцели аа КО ЕЕ, укупне површине 937 м², која се састоји од КП бр. љљ, вв, гг и дд, све у КО ЕЕ, а по основу земљишно-књижног власништва на објекту – згради број 24 у Улици ____, уписаној као ЗК тело II у ЗКУЛ бр. аа КО ЕЕ, која се налази на КП бр. љљ КО ЕЕ, ради изградње породичне стамбене зграде у складу са Детаљним урбанистичким планом дела насеља "ЕЕ".

Одлучујући по жалбама носилаца права коришћења на предметним парцелама против првостепеног решења, тужени орган је оспореним решењем жалбе одбио, као неосноване.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да је истим повређен закон на штету тужиоца. Ово стога, што је првостепено решење захваћено битном повредом одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97...31/01), које повреде није отклонио ни тужени орган у оспореном решењу, а на које се основано, по налажењу овог суда, тужбом указује, а наиме на изузимање из поседа катастарских парцела у ставу један диспозитива првостепеног решења од физичких лица, као земљишно-књижних корисника тих парцела, а изостављањем навођења Града Београда, као корисника истих у складу са подацима из извода из земљишних књига који се налази у списима предмета. У управном поступку је, наиме, несумњиво утврђено да је на катастарским парцелама број вв, гг и дд, све у КО ЕЕ, а које се изузимају ставом један диспозитива првостепеног решења из поседа земљишно-књижних корисника, земљишно-књижни корисник, поред физичких лица, и Град Београд корисник у тачно одређеним површинама наведених парцела. Како се у диспозитиву првостепеног решења Град Београд не наводи као корисник дела наведених парцела, иако је у управном поступку утврђено да је он корисник истих, првостепено решење је засновано на наведеној битној повреди Закона о општем управном поступку.

Из изнетих разлога не може да се прихватити став туженог органа да је правилно поступио првостепени орган доносећи ожалбено решење, па је у поновном поступку потребно отклонити повреде правила поступка на које је указано, а затим, правилном применом материјалног прописа, донети правилно и на закону засновано решење, имајући у виду и одредбе члана 198. став 1. и 2. ЗУП-а према којима се диспозитивом решава о предмету поступка у целини а који диспозитив решења мора бити јасан и одређен.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, применом одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 19. 04. 2006. године, У. 5216/04

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ